

КАК ЗАЕКЪТ ПОБЕДИЛ КЕЛЕ ЧУКОТСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

КАК ЗАЕКЪТ ПОБЕДИЛ КЕЛЕ^[0]

Едно време по земята зацарила тъмнина. Келетата^[1] откраднали слънцето и го отнесли в своята къща. Там играели на топка с него. Заекът казал:

— Я да върна отново слънцето!

Той се покачил върху юртата на келетата и надникнал вътре. Те играели на топка със слънцето. Той скочил долу в юртата.

— Ох, ох! Намерихме едно тлъсто зайче! — извикали келетата.

— Не ме убивайте! Ще ви дам много лой — казал заекът.

— О, наистина ли?

— Колко котела имате? — попитал заекът.

— Два котела.

Той ритнал слънцето с крак и без малко да го изхвърли през димния отвор на юртата. След това подскочил и той самият и почти стигнал дотам. Но отново паднал.

— Ох, ох! Намерихме едно тлъсто зайче!

— Не ме убивайте! Ще ви нахраня до насита с лой.

— О, наистина ли?

— Колко котела имате?

— Три котела.

Той ритнал слънцето и то изскочило навън през димника на юртата, стрелнало се високо във въздуха и се залепило за небето. Преди това то било закачено там хлабаво. После заекът също подскочил, измъкнал се навън и побягнал. Един от келетата го подгонил.

Зайо отишъл при орела:

— Ох, ох, скрий ме! Един келе ме гони!

— Добре! — Орелът го скрил под дясното си крило. Пристигнал Келе:

— Виждал ли си моето зайче?

— Да, видях го. Покатери се нагоре към върха на небето.

— О, а как мога да го стигна?

— Качи се на гърба ми, аз ще те отнеса!

Той понесъл Келе нагоре. Като минало доста време, орелът казал:

— Погледни долу земята! Колко голяма изглежда?

— Колкото голямо езеро!

— О, да излетим още по-нагоре!

Те излетели.

— Погледни отново! Колко е голяма земята сега?

— Колкото малко езеро!

— О, да излетим още по-нагоре! Погледни долу земята! Колко е голяма сега?

— Колкото разстлан покрив на юрта!

— О, да излетим още по-нагоре! Колко е голяма земята сега?

— Колкото тюленова кожа!

— О, да излетим още по-нагоре! Колко е голяма земята сега?

— Колкото подметка на ботуш!

— О, вече приближаваме целта си! Колко е голяма земята сега?

— Колкото крѝпка на подметка.

— О, почти достигнахме целта си! Колко е голяма земята сега?

— Колкото дупка от червей върху кожата на северен елен... Не се вижда земя, напълно изчезна.

— Ах, ах! Толкова съм уморен! Останах съвсем без сили. Схвана ми се гърба — казал орелът и изгърсил Келе.

Келе полетял надолу. Той падал, падал, падал. Накрая стигнал до долу и се забил в земята с главата надолу, чак до кръста. Тогава орелът казал на заека:

— Твоят мъчител вече не е опасен. Не бой се и излез! Погледни го!

Заекът си направил един каменен чук и се втурнал към Келе. Краката на Келе стърчали от земята. Той го заудрял с каменния чук по ходилата и напълно го забил в земята.

Оттогава келетата продължават да се движат отдолу под земята.

Иллюстрация: Иван Я. Билибин

[0] *Източник:* Waldemar Bogoras. Chukchee Mythology. Leiden: E. J. Brill Ltd., 1910. ↑

[1] Келе, келета — зли духове в чукотската митология, които преследват хората. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.